

Spreekrecht Commissie Vergadering 26 juni

AZC Heemstedse Dreef 156

Geachte commissieleden,

Het is zeer belangrijk dat wij als Heemstedenaren onze verantwoordelijkheid nemen om asielzoekers een opvang te bieden. In dit geval gaat het zelfs om kinderen en zeer jonge mensen, die in hun jonge leven veel te veel hebben meegemaakt. Ik kan oprecht zeggen dat mijn hart naar hun uitgaat en ik het belangrijk vindt dat ze zich hier thuis en veilig kunnen voelen.

Maar verantwoordelijkheid mag niet lichtzinnig genomen worden. Daar komt heel veel bij kijken en haastige beslissingen kunnen alleen maar leiden tot negatieve gevolgen. Gevolgen voor on allemaal, ook voor de jongeren die juist onze hulp zo hard nodig hebben. En om dit zeer belangrijk initiatief succesvol te maken is grondige voorbereiding doorslaggevend. Daarbij denk ik aan aan samenwerking en gesprekken met de nodige deskundigen om tot een goede beoordeling te komen over gepastheid van een locatie, de grootte en samenstelling van een groep en het helder in kaart brengen van een, indien nodig, de-escalatieplan.

Op 12 juni, zeer recentelijk dus, kregen wij als omwonenden pas te horen dat de gemeente van plan is om 20 tot 25 amv'ers, in de leeftijd van 15 tot 18 jaar oud, op te vangen op de Heemstedse Dreef. Op de vraag: "waarom 20 tot 25" werd enkel duidelijk dat het om een financiële rede gaat, namelijk dat, kijkend naar de kosten in relatie tot het aantal bewoners, een groep kleiner dan 20 tot 25 niet rendabel zou zijn. Mijns inziens is slechts een financiële rede niet voldoende om tot een besluit van deze groeps grootte te komen. De jongeren, wellicht getraumatiseerde jongeren, hebben stabiliteit nodig, en ruimte voor privacy, de mogelijkheid om zich terug te kunnen trekken. Zijn er gesprekken geweest met psychologen en andere deskundigen op het gebied van trauma? En indien ja, welke adviezen zijn daarbij gegeven? Wat is hun oordeel over de gepastheid van het dit plan? Mijn gevoel zegt dat een huis, met zoveel, wellicht getraumatiseerde jongeren bij elkaar, te weinig ruimte biedt tot terugtrekken en privacy.

Nu stel ik mij voor, voor zover dat mogelijk is gezien ik het geluk heb gehad om in een welvarend land op te groeien waar geen oorlog is, waar ik als vrouw als gelijk wordt gezien, waar ik nooit heb hoeven nadenken om te vluchten. Nu probeer ik mij voor te stellen, hoe ik mij zou voelen als ik terecht zou komen op een plek waar ik geen ruimte krijg, waar ik mij op geen enkel moment echt kan terugtrekken. Gevoelens die in mij opkomen zijn stress, boosheid, hulpeloosheid. Ik wil die gevoelens kwijt. En om die gevoelens kwijt te raken, ga ik mij misschien wel op een bepaalde manier gedragen. Want op die manier voel ik mij misschien wat minder hulpeloos. Hierbij kom ik terug op een punt dat ik in het begin benoemde: het in kaart brengen van een helder de-escalatieplan, mocht dat nodig zijn. Wat voor gedrag kunnen we van te voren al omschrijven als ontoelaatbaar? Is dat harde muziek? Harde muziek op bepaalde tijdstippen, is dat rondhangen op straat? Wat voor gedrag laten wij niet toe, en welke acties worden dan genomen? Want enkel een maandelijks gesprek met de gemeente, COA, politie en omwonenden zegt nog te weinig over concrete acties en dat geeft heel veel onzekerheid. En pas evalueren na 4 jaar lijkt mij veel te laat.

Samenvattend wil ik zeggen, momenteel heb ik te weinig gehoord en gelezen over de nodige voorbereiding met concrete plannen; plannen zoals ik hiervoor beschreven heb. Er is snel gehandeld en

wij als omwonende zijn pas op het laatste moment geïnformeerd over de huidige plannen. Een project dat onvoldoende is voorbereid heeft een grote kans te mislukken. Dat geeft niet alleen veel stress en narigheid voor omwonenden en de gemeente, maar zeker ook voor deze jonge en kwetsbare azielzoekers zelf. Alsublieft, betrek ons hierbij! Laat ons niet pas meedenken nadat een besluit is genomen, maar voordat een besluit is genomen. Laten we samenwerken, de gemeente, de COA, deskundigen en wij als omwonenden, om dit belangrijke initiatief een succes te laten worden! Want dat kunnen wij!